

Den Vægelsindede

var, da det 1850 gjenoptoges med Fru Heiberg i Titelrollen, kun opført 11 Gange siden 1749, »den sidste, da det, efter 27 Aars Hænligheden, for 33 Aar siden opførtes ved en Beneficent (Overskou: Den danske Skueplads VI Bind, Side 60), og ingen Oplysninger kunde skaffes om de Melodier, der tidligere vare benyttede, hvorfor J. L. Heiberg valgte nedenstaaende Stropher til Brug for Scenen.

Actus II. Scen. 6.

Lucretia — — — som jeg skal vise Monsieur, om jeg kunde finde dem.

Hun leeder og synger midlertid en fransk Vise.

Scherzando.

Vi - ve les fil - let - tes, mais pour un seul jour,

j'ai des a - mou - ret - tes, mais n'ai point d'a - mour.

Hier pour Lou - i - se j'ai quit - tè Do - ris,

au - jour - d'hui c'est Li - se, a de - main Chlo - ris!

Lucretia — — — hvormeget jeg tabte i Cinqville idag.

Hun begynder igjen at syngre en forlitt Vise.

Allegretto.

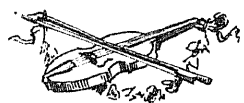
Spil og Kjer - lig - hed, der = om veed jeg Be = sshed!

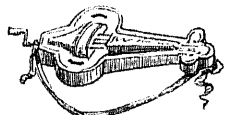
Kom Mon = seur, og bank kun paa, Dø = ren skal da aa = ben staa,

e = ne, e = ne, e = ne bli'er vi tol

Gammel fransk Vise, som Fru Gyllembourg mindedes fra sin Ungdom; optegnet efter Fru Etatsraadinde Heibergs mundtlige Foredrag.

Text og Melodi af Johanne Louise Heiberg; optegnet som ovenstaaende.

Text og Melodi af Johanne Louise Heiberg; optegnet som ovenstaaende.

Scen. 8.

Ulcicus — — Den første gaaer saaledes:

Han synger en Vise, og hun læser imidlertid i Caare Pøsten.

Moderato.

Naar un - ge Pi - ger gjer - ne vil - le op - hol - de sig i Een lig -
 hed, og e - re u - sæd - van lig stil - le, og selv ey - brud - dem fat - tes,
 veed, und - ta - gen at dem tryk - ker No - get her, und - ta - gen at dem tryk - ker
 No - get her, Cu - pi - do, Cu - pi - do da ret lang - ty bor - te er.

Ulcicus — — Den anden Vise gaaer saaledes:

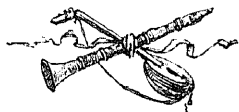
Han synger en anden Vise, og holder paa hende, som vil gaae bort; hun slæder sig endelig løs.

Allegro.

Saa el - sker da, I dey - li - ge Pi - ger, og gjo - ter som Na -
 tu - ren til - fi - ger, for - hær - der ik - ke Hjer - ter - ne!

Gammel Vise. Texten findes i Thielos »Odere«, 1ste Samling Pag. 16, og angives at være af »De tre Gratier«, Comedie af Saint Foix, men Melodien er en hel anden. Optegnet efter Hr. Instruc-teur V. Holsts mundtlige Foredrag.

Gammel Vise; Texten findes i Thielos »Comoedie-stykker«, 1ste Samling Pag. 8, og angives her at være af »Den fortrolige Moder«, Comedie af Marivaux, men Melodien er en hel anden. Optegnet som ovenstaaende.

Scen. 17.

Petronius — — — Rhins-Viin vil flyde som Vand for jer.

Musiquen begyndes med den forløbte Visse, som han synger illigemed.

Moderato assai.

Ach, hvilken sød Ne-go-ci-e fand os Cupido

æ-re. Dil du, min Aller skønneste, ey hans Disci-pel

væ-re? Du ta-ge fand mit Hjerte hen og dit igjen mig

Melodien componeret af H. Rung til en gammel Text (det kgl. Theaters Archiv).

Forøvrigt findes følgende af Rahbek forfattede Sang, (Thortsen: For Skuespil-yndere 1806, Nr. 3) hvortil Melodien er ukjendt. Den blev sunget af Jordhøi ved Opførelsen 2 Novbr. 1806 paa Hoftheatret.

1

Nu tie alle Fugle,
Og kun Athenes Ugle
Opløfter end sin Røst;
Den Nattens Stilhed bryde,
Høitidelig den lyde
Til min Tilbedtes Lyst!

2

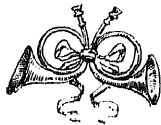
I Nattens Sangerinde
Hun en Afbildning finde
Af Visdoms ægte Søn,
Der ei for Bifald qvæder,
Men har i sig sin Hæder,
Og er sin egen Løn.

3

Dog nei! ak nei! at vinde
Et Smil af sin Gudinde,
Det er ham meer endnu;
Nu tie alle Fugle
Kun ei Gudindens Ugle,
Med Gunst den hører Du!

| gi - ve, saaledes steer Be - gyndelsen, derefter kand vi drive til

mf *dim.* *p*

fælles Sinds fornøy - el - se den sø - de - ste Ne - go - ci - e!

f *dol.* *mf dol.*

Sorspillet begynder igjen, og afbrydes ved at Lucretia slaar Vand paa dem.

